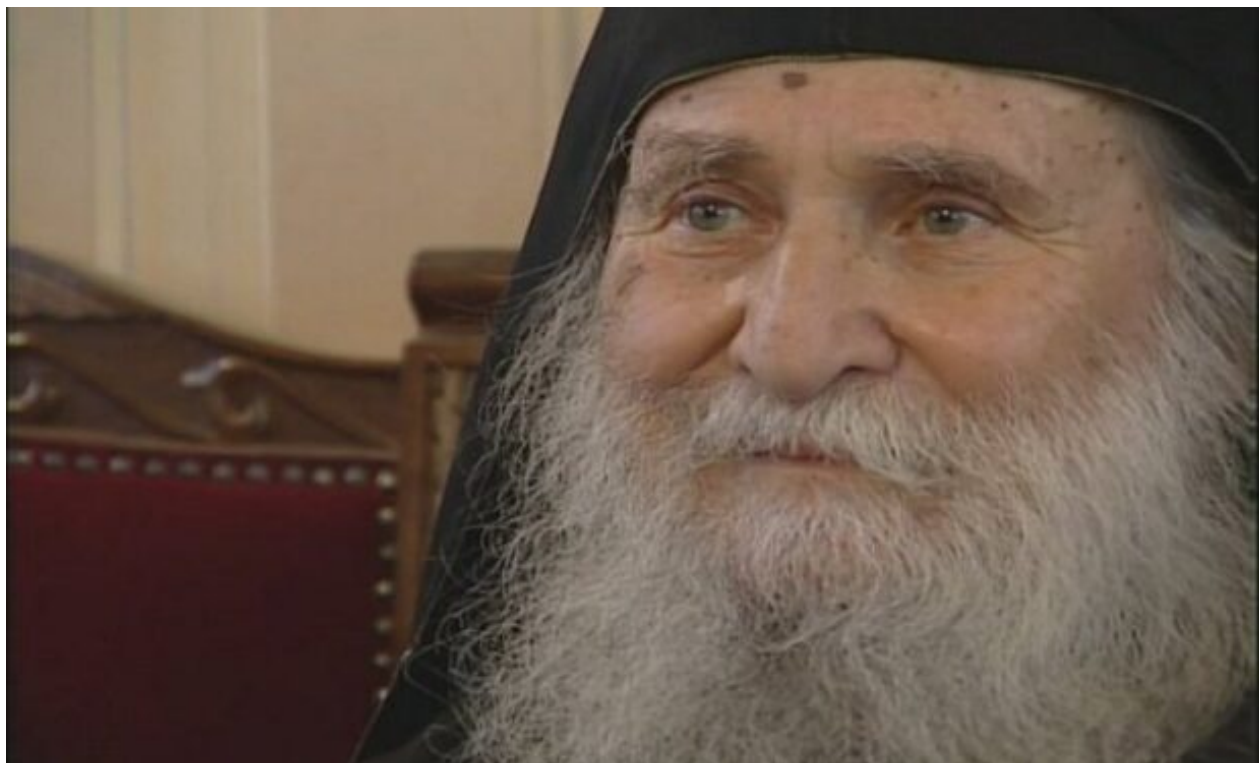

11 Ιουλίου 2020

Γέροντας Ιωσήφ: Κάθε μέτρο αρετής, είναι λειψό αν δεν τελειοποιηθεί με την αγάπη!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός (1921-2009).

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=502402>

Σαν ο «ανώτερος δρόμος» δεν είναι μόνον αυτός κατά τη φύση του τέτοιος, αλλά και τα ιδιώματά του είναι τέλεια, γι' αυτό και η ενέργειά τους επάνω μας μπορεί να μας μεταβάλουν σύμφωνα με την «θαυμαστήν αλλοίωσιν της δεξιιάς του υψίστου», και να μας μεταμορφώσουν, σύμφωνα με το πρότυπο, σε εικόνες Θεού.

Η αγάπη λοιπόν είναι αυτή που δίνει ζωή και στα άλλα χαρίσματα. Έτσι, ενώ ο Παύλος στην αρχή ανέφερε όλα εκείνα τα χαρίσματα, μετά σαν να μεταμελήθηκε και συγκρίνοντάς τα μόνα τους, χωρίς την αγάπη, είπε το θλιβερό συμπέρασμα ότι «δεν είμαι τίποτε», «τίποτε δεν με ωφελεί» κ.λπ.

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι οι θείες αρετές και τα θεία εκείνα χαρίσματα είναι περιττά. Αντίθετα, όλα αυτά είναι βοηθητικά μέσα, που συντελούν στην κάθαρση και το φωτισμό του ανθρώπου για να τελειοποιηθεί.

Αλλά την τελειοποίηση την κάνει η αγάπη. Κάθε μέτρο αρετής, είναι λειψό αν δεν τελειοποιηθεί με την αγάπη.

Γι' αυτό μόνο με την αγάπη ο πιστός «δεν θα πάψει να υπάρχει».

Ας μελετήσουμε τώρα την ανάλυση των στοιχείων της αγάπης όπως την κάνει ο Απ. Παύλος, καθώς και τις ενέργειές τους πάνω στο χαρακτήρα μας.

«Εκείνος που αγαπά έχει μακροθυμία, έχει και καλοσύνη· εκείνος που αγαπά δεν ζηλοφθονεί· εκείνος που αγαπά δεν κομπάζει ούτε περηφανεύεται· είναι ευπρεπής,

δεν είναι εγωιστής ούτε ευερέθιστος· ξεχνά το κακό που του έχουν κάνει. Δεν χαίρεται για το άδικο που γίνεται, αλλά μετέχει στη χαρά για το σωστό».

Απαριθμεί ο Παύλος και άλλα ιδιώματά της, για να καταλήξει στο ότι «η αγάπη δεν θα πάψει να υπάρχει».

Ας δούμε όμως με περισσότερες λεπτομέρειες τα χαρακτηριστικά αυτά:

α) «Η αγάπη μακροθυμεί», δηλ. «Εκείνος που αγαπά έχει μακροθυμία»: Τι υπέροχο πράγμα να είναι κανείς μακρόθυμος! «Ο μακρόθυμος άνθρωπος, έχει πολλή φρόνηση», λέει η Γραφή. (Παρ. 14, 29). Δεν ταραάζεται, δεν αλλοιώνεται, ακόμα και όταν κατάφορα αδικείται, ανέχεται με υπομονή και αγάπη τις παραφορές των άλλων· τα πάντα υπομένει, γιατί τα πάντα μετρά με την αγάπη.

β) Η αγάπη «χρηστεύεται», δηλ. «Εκείνος που αγαπά έχει καλοσύνη»: Τι άλλο είναι η καλοσύνη παρά η αγάπη στην πράξη; Μια παρατήρηση στο βίο του Χριστού μας θα μας πείσει ότι όλη του η ζωή ήταν «χρηστότητα» δηλ. καλοσύνη. Για τίποτε άλλο δεν ενδιαφερόταν παρά μόνο να ευεργετήσει και να σώσει τους ανθρώπους.

Αλλά κι ο τέλειος μιμητής του Χριστού μας, ο Παύλος, αξιολογώντας τη χρηστότητα του Κυρίου μας σαν τον μόνο ιδανικό για μας δρόμο ζωής, έγραφε στις επιστολές του: «Δεν πρέπει κανείς να επιδιώκει ό,τι βολεύει τον ίδιο, αλλά ό,τι βοηθά τον άλλο» (Α' Κορ. ι' 24)· και πάλιν· «Να σηκώνετε ο ένας το φορτίο του άλλου, κι έτσι θα εφαρμόσετε πλήρως το νόμο του Χριστού» (Γαλ. ς' 2).

Ο δε Ιωάννης προχωρώντας ακόμη περισσότερο, παραγγέλλει στους χριστιανούς την υπέροχη αυτή χριστομίμηση· «οφείλουμε κι εμείς να προσφέρουμε τη ζωή μας για χάρη των αδελφών μας» (Α' Ιω. γ' 16).

Συνεχίζεται

Απόσπασμα από το λόγο του Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, η "Αγάπη" όπως περιέχεται στο βιβλίο του "Λόγοι παρακλήσεως", έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου.